

Då fabriqueuren ... herr
Henric Polviander med ...
jungfru Ulrica Lisa Wess...

1700-1829 81 Cbza 1762 Polviander o.
Wessing

National Library
of Sweden

DÅ
 FABRIQUEUREN
 HÖGAKTAD
 HERR HENRIC
 POLVIANDER
 MED
 DYGDÅDLA
 JUNGFRU ULRICA LISA
 WESSING,

FIRADE SIN BRÖLLOPS-FÄST, SOM SKEDDE
 PÅ SKÄSTAD DEN 30 MAJI 1762.

WÄSTERÅS,
 Tryckt hos JOHAN LAUR. HORRN, Kongl.
 Gymn. och Consist. Boktr. 1762.

HERR HENRIC
POLVANDER

När Väder-guden ter sig blid
Och skickar oss den ljufte tid,
Bland alla årets delar.
Då sjelfva jorden prydes täckt
Uti sin gröna bröllops-drägt,
Hvars fägring intet felar.

WESTING

✻ ✻

När löf och blommor spricka ut,
När vintrens ledsnad tager slut,
Och nakne träden knoppas,
Då alt, hvar på man nänsin ser,
I pragt och fägring står och ler,
Som skull' det något hoppas.

När

* * * *

När foglars fång och floders fall,
Til många toners återskall,
De närmste bärigen mana,
Och fisken qvickt i vattu-bryn
Sig svingar och med upspänd syn
Betracktar årets vana.

* * * *

När djuren gifva flera rön,
Som teckna deras art och kön,
Och kärleks märken byta,
När alt hvad lif och anda har,
Ej ensamt, utan par och par,
Som mäst sin älskog syta.

* * *

Hvad under? Om *J KÅRE TVÅ*,
All verdens art då brän uppå,
Och samma ton instämna.
J följen just naturens drift,
Och ackten vårens föreskrift,
Som kärlek ej vill hämma.

För-

* * * *

Förlåt min Täckta Brud at jag,
För detta hedervärda lag,
Ert lof med flit fördöljer,
Ej faller äplet långt från träd,
Er följer dygd och trohet med,
Som ljuset Solen följer.

* * * *

Nu väl vårt Täckta Brude-par,
Er önskar jag så fälla dar,
Som himlen dem kan gifva:
At han, som allas tankar fer,
Med nåd må ständigt hugna Er,
Det skall min önskan blifva.

J. L. W.

